

Innledning:

mildtne
Etter at jeg i alle okupasjonsårene uavsladelig, uten hensyn til egen risiko, egen behagelighet og til økonomiske ofre har gjort mit ytterste for å bidra til åvfølgene av å være et okkupert folk og har søkt - og kun har søkt - å hjelpe Notodden og dens befolkning og å hjelpe til med å skaffe landet forsyninger, -- er det naturlig at det er med en underlig følelse jeg idag står her -- anklaget for landsforræderi.

Mit arbeide er blitt belønnet med at jeg er blitt berøvet mitt livsverk Kunstsilkefabrikken, mit hjem, min formue og min helbred -- som følge av at jeg med mitt dårlige ben og min svake rygg ikke tålte den behandling jeg fikk i konsentrasjonsleiren i Notodden.

Jeg er dog taknemmelig for å stå her for retten idag, idet jeg for første gang etter 8 mai 1945 kan få anledning til å snakke ut -- etter at jeg er blitt æreskjelt i avisene og flere ganger også i rettene, i løpet av de mellomliggende vel 3 år.

Jeg ber den ærede rett om tillatelse til innledningsvis å få referere en kort historie -- det later nemlig til å være en familiesvakhet å være landsforræder idet en av mine forfedre i denne måned for 140 år siden stod anklaget for landsforræderi ved den høyeste rett i København, innstillet til dødsstraff for samarbeide med fienden.

Etter Københavns bombardement og etterfølgende okkupasjon av Sjælland av engelske marinetropper i 2 1807 stod nevnte stamfar sogneprest i København, Rønne, sammen med to andre herrer tiltalt for landsforræderi fordi de hadde "gått fienden tilhånd med råd og i dåd"

Kongen og regjeringen hvis Napoleonvennlige politikk hadde ført til bombardementet og okkupasjonen, var flyktet sammen med alle byen dignitærer, likesom i Norge i 1940. Min slektning og de 2 andre herrer ordnet med at administrasjonen kom igang igjen, de ordnet med tilførsler og de fikk stoppet plyndring og voldtekt.

En okkupant er jo aldrig elsket og da kongen og regjeringen kom tilbake, var innbyggerne meget ophisset, likesom i Norge i 1945.

Byens myndigheter fikk kongen til å forlange de tre herrer som hadde "samarbeidet med fienden" dømt til døden. Man hadde imidlertid i Danmark den gang den verdensberømte jurist Ørsted. Han påviste de store fortjenester som de 3 anklagede hadde gjort seg fortjent av, de ble frikjent og ble senere gjenstand for store utmerkelser.

Denne rettssak ble i flere generasjoner overfor de studerende ved Københavns universitet fremholdt som et lysende eksempel på at lov og rett i Danmark gikk foran ønsker og oprørte følelser.

Jeg tillater meg å betrakte meg i samme stilling - om enn mindre betydelig - som forannevnte tre herrer.

Jeg vet selv at jeg aldrig har handlet ut fra annet synspunkt enn: tjen byen og tjen landet. Dette vil de som kjenner meg kunne ha bekreftet hvis deres munn ikke idag hadde vært lukket. Jeg kunne ikke vite at landets myndigheter etter krigen ville gjøre mine handlinger til forbrytelser. Subjektiv skyld kan i mitt tilfelle umulig foreligge, alene av den grunn måtte denne rettssak ifølge norsk straffelov ende med min frifinnelse og min gjeninnsettelse i mine rettigheter.

Innledning:

mildne
Etter at jeg i alle okkupasjonsårene uavladelig, uten hensyn til egen risiko, egen behagelighet og til økonomiske ofre har gjort mit ytterste for å bidra til å følge av å være et okkupert folk og har søkt - og kun har søkt - å hjelpe Notodden og dens befolkning og å hjelpe til med å skaffe landet forsyninger, -- er det naturlig at det er med en underlig følelse jeg idag står her -- anklaget for landsforræderi.

Mit arbeide er blitt belønnet med at jeg er blitt berøvet mitt livsverk Kunstsilkefabrikken, mit hjem, min formue og min helse -- som følge av at jeg med mitt dårlige ben og min svake rygg ikke tålte den behandling jeg fikk i konsentrasjonsleiren i Notodden.

Jeg er dog taknemmelig for å stå her for retten idag, idet jeg for første gang etter 8 mai 1945 kan få anledning til å snakke ut -- etter at jeg er blitt æreskjelt i avisene og flere ganger også i rettene, i løpet av de mellomliggende vel 3 år.

Jeg ber den ærede rett om tillatelse til innledningsvis å få referere en kort historie -- det later nemlig til å være en familiesvakhet å være landsforræder idet en av mine forfedre i denne måned for 140 år siden stod anklaget for landsforræderi ved den høyeste rett i København, innstillet til dødsstraff for samarbeide med fienden.

Etter Københavns bombardement og etterfølgende okkupasjon av Sjælland av engelske marinetropper i å 1807 stod nevnte stamfar sogneprest i København, Rønne, sammen med to andre herrer tiltalt for landsforræderi fordi de hadde "gått fienden tilhånd med råd og i dåd"

Kongen og regjeringen hvis Napoleonvennlige politikk hadde ført til bombardementet og okkupasjonen, var flyktet sammen med alle byens dignitærer, likesom i Norge i 1940. Min slektning og de 2 andre herrer ordnet med at administrasjonen kom igang igjen, de ordnet med tilførsler og de fikk stoppet plyndring og voldtekt.

En okkupant er jo aldrig elsket og da kongen og regjeringen kom tilbake var innbyggerne meget ophisset, likesom i Norge i 1945.

Byens myndigheter fikk kongen til å forlange de tre herrer som hadde "samarbeidet med fienden" dømt til døden. Man hadde imidlertid i Danmark den gang den verdensberømte jurist Ørsted. Han påviste de store fortjenester som de 3 anklagede hadde gjort seg fortjent av, de ble frikjent og ble senere gjenstand for store utmerkelser.

Denne rettsak ble i flere generasjoner overfor de studerende ved Københavns universitet fremholdt som et lysende eksempel på at lov og rett i Danmark gikk foran ønsker og oprørte følelser.

Jeg tillater meg å betrakte meg i samme stilling -- om enn mindre betydelig -- som forannevnte tre herrer.

Jeg vet selv at jeg aldrig har handlet ut fra annet synspunkt enn: tjen byen og tjen landet. Dette vil de som kjenner meg kunne ha bekreftet hvis deres munn ikke idag hadde vært lukket. Jeg kunne ikke vite at landets myndigheter etter krigen ville gjøre mine handlinger til forbrytelser. Subjektiv skyld kan i mitt tilfelle umulig foreligge, alene av den grunn måtte denne rettsak ifølge norsk straffelov ende med min frifinnelse og min gjeninnsettelse i mine rettigheter.

Skatt for 1944

bygd	223. —
bygd	3.178. 80
skatt	2.757. —
Kr	<u>6.158. 80</u>